

Nieznani, Ostatni

Słowa i muzyka: Lucjusz Michał Kowalczyk
Weszliśmy w kipiący Skagerrak,
Kłaniały się fale w pas,
Jacht leciał jak szalony ptak,
Był blady każdy z nas.
Pękały nam żagle tu i tam,
Rąbał po łajbie grad
I tylko jeden został nam
Sztormowy grotą płat.
Ref.: Szarpnijcie go chłopcy z całych sił,
Szarpnijcie go jeszcze raz,
Niech serca pompują krew do żył,
Ostatni to żagiel nasz.
Zdzierały nam szoty skórę z rąk,
A wicher posiłki słał,
Gwizdały wanty szantę swą,
Za szkwałem pędził szkwał.
I Neptun nie kochał nas w ten czas,
Cholernie się wtedy wściekł,
Swą mokrą łapą raz po raz
Uparcie walił w dek.
Ten kadłub dziurawy wodę brał,
Jak grom spadło na nas to
I koleś mój przy pompie mdlał,
Cucili wszyscy go.
A Stary zaryczał: "Żywiej tam,
Musimy wykonać zwrot."
Choć wszystkie żagle zdarło nam,
To jeszcze został grot.
Pozostał za nami Skagerrak,
Mordęgi nadchodzi kres,
Lecz nie zapomnieliśmy, jak
Zatańczył z nami bies.
Gdy stary do góry palec wzniósł,
To każdy zrozumiał go,
Nad nami w naszych oczach rósł
Wydęty dumnie grot.
Aż w końcu nadeszła chwila ta,
Gdy żagiel do wora wlaźł,
Na katarynie łajba szła
I port już witał nas.
I każdy ten wór poklepać chciał,
Nim skrył go bakisty mrok,
Bo tyle nam nadziei dał
Kochany, dzielny grot.
ref...